

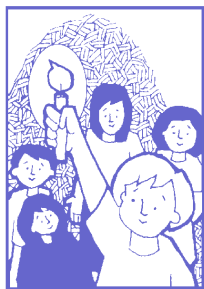
ISKIERKA

13 września 2020 r.
Dwudziesta czwarta
Niedziela zwykła

Nr. 698

WIARY

BIULETYN DLA DZIECI
POLSKIEJ MISJI KATOLICKIEJ W ANGLII I WALII

SŁOWO
BOŻE

Pierwsze czytanie:

Syr 2,30–28,7 *Odpuść winę bliźniemu*

Psalm responsoryjny:

Pan jest łaskawy, pełen miłosierdzia.

Drugie czytanie:

Rz 14,7–9 *W życiu i w śmierci należymy do Pana*

Ewangelia:

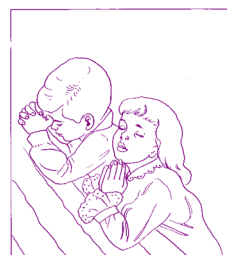
Mt 18,21–35

Przypowieść o nielitościwym dłużniku

Przebaczaj

Piotr spytał Jezusa, czy powinien przebaczyć swemu bratu aż siedem razy. Jaka była odpowiedź Jezusa? Wstaw elementy układanki w odpowiadające im kształtem części serca, a poznasz, co powiedział Jezus.

Przeczytaj Ewangelię wg św. Mateusza 18,21-35, aby dowiedzieć się więcej o przebaczeniu.

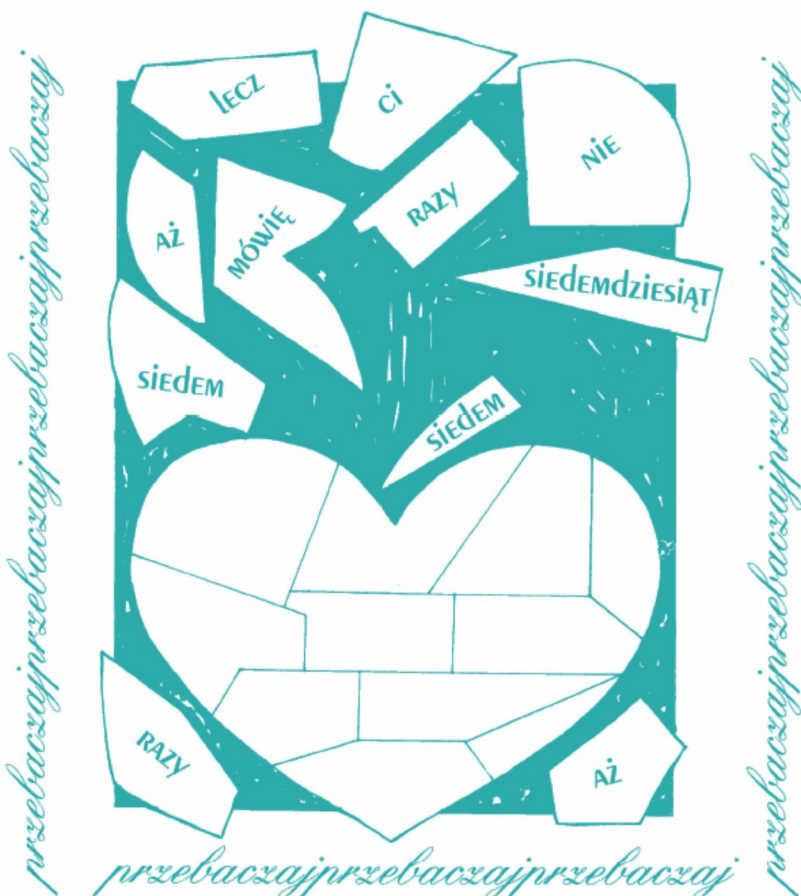
Przed naukę

Wejrzyj na nas, mocny Boże. Niech nam łaska Twoja pomoże. Byśmy dobrze się uczyli i w nauce pilni byli.

Po nauce

Dzięki Ci Boże za światło tej nauki, pragniemy, abyśmy nią oświeceni, mogli Cię zawsze wielbić i wolę Twoją wypełniać. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

MODLITWA TYGODNIA

Przebaczyć, łatwo powiedzieć...

POSTACIE BIBLIJNE—Część 1

Abraham

Po Noego i pewnym czasie, niektórzy ludzie zapomnieli o Bogu i Jego obietnicach. Tylko Abraham pamiętał o Panu. We wszystkim co robił służył Mu wiernie.

Pan Bóg widział wiarę i posłuszeństwo Abrahama, więc poprosił go, aby opuścił swój dom i wyruszył w drogę. Chciał, aby Abraham dał początek nowemu narodowi!

Abraham uczynił wszystko zgodnie z wolą Bogą. Zabrał więc ze sobą żonę—Sarę i oboje wyruszyli w daleką podróż do nowej ziemi. Pan dał im mnóstwo sił i stale czuwał nad ich bezpieczeństwem. Z Bożym błogosławieństwem żyli w dostatku..... z wieloma zwierzętami— kozami, owcami i wielbłędami!

Abraham i Sara wędrowali przez gorącą pustynię przez wiele dni i nocy. Wiedzieli, że prowadzi ich Pan. Powietrze było suche i kurzu unosiło się dookoła, ale Bóg sprawił, że wody mieli pod dostatkiem.

Abraham zawsze pamiętał o modlitwie i dziękował Bogu za okazaną miłość.

Pewnego dnia, Abraham wspiął się na szczyt góry i Bóg przemówił do niego: „Rozejrzyj się dookoła! Cała ziemia, jak okiem sięgnąć, należeć będzie do twojej rodziny! Ile ziarenek pustyni, tylu będziesz mieć potomków”.

Pan obdarzył Sarę i Abrahama ślicznym synkiem. Dali mu na imię Izaak. Pewnego dnia Pan Bóg przemówił do Abrahama i razem z synem kazał mu udać się na szczyt wzgórza, aby chłopca złożyć w ofierze.

Abraham zasmucił się niezmiernie. Bardzo kochał Izaaka i nie chciał, aby mu się cokolwiek przytrafiło. Jednak słowo Pana Boga znaczyło bardzo wiele w życiu Abrahama, więc postanowił usłuchać Jego prośby.

Wczesnym rankiem następnego dnia, wyruszył razem z synem do miejsca, które wskazał mu Pan Bóg. Kiedy tam dotarli, Abraham zbudował ołtarz i jako ofiarę, położył na nim Izaaka. Ale kiedy Abraham do góry rękę, żeby zabić syna, usłyszał głos wołający z nieba.

Anioł, zesłany od Pana Boga, wołał do niego: „Nie krzywdź chłopca! Dałeś dowód swojej wiary, bo byłeś gotowy oddać Bogu swój najcenniejszy skarb. Pan Bóg nie chce aby chłopiec umarł.”

Wdzięczność Abrahama była ogromna— Izaak był jego największą miłością. Dziękował Bogu za uratowanie chłopca.

Pan obiecał zachować od nieszczęść całą rodzinę Abrahama na długi czas. Dzięki Abrahamowi, który posłuszenie wypełnił wolę Boga, wszyscy ludzie doświadczyło Jego łask.